Selle pärast oli hada juba suur
lapsed nutsid ja palusiwad ikka
süüa ja süüa! – aga kust
waene isake neile wõttis. –
Wüimaks ei jäänud tal muud nõu
üle – wõttis om wilitsa tõõ
härja kua ja sõitis metsa. –
mõteldes ehk walst juhtub
mõne mets loomagi saama
millega laste nälja hada wõiks
waigistada. – Kui ta juba ülk
muad oli edasi sõitnud sidus ta
härja ühe puu külgi ja ise läk
edasi jala. – Kui ta juba õhta
ni oli asjata metsa mööda ün
ber luitnud – põõrista wüimaks
tagasi – et oma härja juurde
minna ja kodu sõita. –
Kui ta senna läks kohu ta
härja puu külgi oli sidunud. –

/.

Kohkudes jõi seis ma – sest et teda
ei olnud enam seal. Mis ma nüüd
waeneke pean peale algama –
see sama oligi mu ainus wara –
ja nüüd olen ma sellest kua il-
ma. – Aga see puu ometegi seab
tead ma kus mu härg jõi – nende
sõnade peale astus ta selle puule
ligemale tõmbas kirwe wõõ alt
ja ütles: „ Kui sa puu mulle
mitte ei ütle kus mu härg jõi ja
kes ta ära siit wüs. – Siis sa
pead oma eluga wastama seda. –
Puu tegi aega mööda tuule lüguti-
sel Küts – Kääts – Mis Küts – Kääts
sa sün ütled? Käratas mees kurjaste.
Ruttu ütle kus mu härg – ehk muuda
teen mis lubasin – puu tegi jälle
Küts – Kääts – – Wõi sa jälle üht
ja seda sama juru ajad – just kui
mina sull narrida olen. –

/.